

اجلاس نوامبر ۲۰۰۸ شورای حکام

در ۱۵ آبان ۱۳۸۷ (۲۰۰۸/۱۱/۵) سولانا با ارسال نامه‌ای به دکتر سعید جلیلی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، خواستار ادامه گفت‌وگوها با جمهوری اسلامی ایران شد. وی در این نامه که به نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در بروکسل تحویل داده شد، همچنین بر تعهد خود و کشورهای ۱+۵ بر ادامه راه حل دیپلماتیک تأکید کرد. سولانا با "قابل درک دانستن" سؤالات ایران در مورد پیشنهادهای ۱+۵، گفت‌وگوهای مردادماه معاونش با معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی را سازنده توصیف کرد و خواستار استمرار این گفت‌وگوها با هدف "روشن شدن نکات اندک باقی مانده" شد. نامه سولانا در پاسخ به نامه دبیر شورای عالی امنیت ملی بود که ۱۵ مهرماه برای وی ارسال کرد.

در این اجلاس نیز گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران که به سیاق گزارش سپتامبر آن تنظیم شده بود، مورد بحث و بررسی قرار گرفت. نماینده جمهوری اسلامی ایران نیز با قرائت بیانیه‌ای تصریح کرد که ایران با همکاری کامل خود با آژانس اثبات کرد تمامی ادعاهای علیه برنامه هسته‌ای آن بی پایه می باشد و لذا با توجه به این واقعیت که طبق برنامه کاری تمامی موضوعات باقی مانده حل و فصل شده اند، اجرای پادمان در ایران باید به حال عادی درآید. در این بیانیه همچنین آمده است که آژانس که وظیفه دارد به ارتقاء و افزایش تبادل فناوری هسته‌ای صلح آمیز در بین کشورهای عضو پردازد، متأسفانه سیاسی شده و موجب بی اعتمادی زیادی میان کشورهای عضو و دبیرخانه آژانس شده است.

جنبش عدم تعهد نیز با صدور بیانیه‌ای ضمن یادآوری همکاری‌های ایران با آژانس و این که هیچ انحرافی در مواد و فعالیت‌های هسته‌ای در ایران وجود ندارد، بر این جمع‌بندی مدیرکل آژانس که استفاده عملی از مواد هسته‌ای در ارتباط با مطالعات ادعایی کشف نشده است، تأکید کرد. عدم تعهد بار دیگر بر موضع اصولی خود مبنی بر ضرورت ادامه مسیر دیپلماسی و گفتگو درخصوص موضوع هسته‌ای ایران تصریح کرد.

در پایان بحث درخصوص این موضوع نیز رئیس شورای حکام با ارائه یک جمع‌بندی از اظهارات به عمل آمده، به بحث درخصوص این موضوع خاتمه داد.

۱. گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران^۱

الف) فعالیت های جاری مربوط به غنی سازی و بازفرآوری

ایران از هنگام گزارش قبلی مدیرکل به کار خود در نظنز ادامه داده است. تمام مواد هسته ای موجود در کارخانه غنی سازی سوخت و تمام آبشارهای نصب شده تحت اقدامات نظارتی و مراقبتی آژانس قرار دارند. آژانس در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۰۸ راستی آزمایی موجودی فیزیکی (PIV) را در کارخانه نیمه صنعتی غنی سازی سوخت (PFEP) اجراء نمود که نتیجه آن هنوز اعلام نشده است. تمام مواد هسته ای در کارخانه PFEP و ناحیه آبشار تحت اقدامات نظارتی و مراقبتی آژانس می باشند. تا این تاریخ، نتایج نمونه های محیطی اخذ شده در کارخانه غنی سازی و کارخانه نیمه صنعتی غنی سازی و سوابق کاری کارخانه غنی سازی نشان می دهد که آن کارخانه ها منطبق با اظهاریه ها فعالیت می نمایند (به طور مثال اورانیوم ۲۳۵ با غنای کمتر از ۰.۵٪). از مارس ۲۰۰۷، بیست بازرسی اعلام نشده در کارخانه غنی سازی انجام شده است. در ۲۶ اکتبر ۲۰۰۸ ایران پرسشنامه اطلاعات طراحی (DIQ) روزآمد شده ای را برای کارخانه های نیمه صنعتی و صنعتی غنی سازی ارائه نمود. آژانس به نظارت خود در استفاده و احداث سلول های داغ در رآکتور تحقیقاتی تهران و تولید رادیوایزوتوپ های مولیبدن، ید و زنون در مؤسسه (MIX) از طریق انجام بازرسی ها و راستی آزمایی اطلاعات طراحی (DIV) ادامه می دهد. هیچگونه شواهدی از فعالیت های درحال انجام مرتبط با بازفرآوری در آن مؤسسات وجود ندارد.

ب) پروژه های مربوط به رآکتور آب سنگین

در ۱۳ اوت ۲۰۰۸ آژانس یک بازرسی PIV را در کارخانه تولید سوخت (FMP) انجام داد که نتایج آن با اظهاریه های ارائه شده توسط دولت ایران مطابقت دارد. در ۱۸ اکتبر ۲۰۰۸ آژانس یک بازرسی را انجام داد که از آخرین بازدید آژانس از این کارخانه (FMP) که در ماه می سال ۲۰۰۸ انجام شده بود، تغییر عمده ای در وضعیت احداث کارخانه ملاحظه نگردید. آژانس با استفاده از تصاویر ماهواره ای، به نظارت خود بر وضعیت کارخانه تولید آب سنگین اراک ادامه می دهد که به نظر می رسد در وضعیت بهره برداری است. ایران با استناد به تصمیم ماه مارس سال ۲۰۰۷ مبنی بر تعلیق اجرای کد ۳/۱ اصلاح

^۱ GOV/۲۰۰۸/۵۹, ۱۹ November ۲۰۰۸.

شده ترتیبات فرعی مبنی بر ارائه زود هنگام اطلاعات طراحی، به مخالفت خود با انجام (DIV) توسط آژانس از راکتور تحقیقاتی IR-۴۰ ادامه داده است.^۱

ج) تبدیل اورانیوم

از ۳ نوامبر ۲۰۰۸ تقریباً ۳۳ تن اورانیوم به شکل UF_۶ در تأسیسات تبدیل اورانیوم (UCF) از تاریخ آخرین راستی آزمایی موجودی فیزیکی توسط آژانس در این تأسیسات در تاریخ ۸ مارس ۲۰۰۸، تولید شده است. بر این اساس، کل مقدار اورانیوم به شکل UF_۶ که از مارس ۲۰۰۴ در تأسیسات تبدیل اورانیوم تولید شده به ۳۴۸ تن می رسد که همه آن تحت اقدامات نظارتی و مراقبتی آژانس می باشد.

د) خلاصه

- آژانس قادر بوده است راستی آزمایی عدم انحراف مواد هسته ای اظهار شده را در ایران ادامه دهد. ایران دسترسی آژانس را به مواد هسته ای اظهار شده فراهم نمود و گزارش های لازم حسابرسی مواد هسته ای را در ارتباط با مواد و فعالیت های هسته ای اظهار شده در اختیار آژانس قرار داده است.
- ایران متن اصلاح شده ترتیبات فرعی کد ۳/۱ درباره ارائه زود هنگام اطلاعات طراحی را به اجراء در نیآورده است. ایران همچنین پروتکل الحاقی را که به منظور ارائه تضمین معتبر درباره عدم وجود مواد و فعالیت های هسته ای اظهار نشده در ایران اساسی است، اجراء نکرده است. آژانس نتوانسته است پیشرفت ماهوی را در رابطه با مطالعات ادعایی انجام دهد. همانگونه که در گزارش قبلی مدیرکل ذکر شد، آژانس در حال حاضر به غیر از سند اورانیوم فلزی، هیچ اطلاعاتی را در مورد طراحی عملی یا ساخت قطعات مواد هسته ای یک سلاح هسته ای یا دیگر قطعات کلیدی مشخص از قبیل چاشنی یا در مورد مطالعات فیزیک هسته ای مربوطه در اختیار ندارد. آژانس همچنین استفاده عملی از مواد هسته ای را در ارتباط با مطالعات ادعایی تشخیص نداده است. ایران برخلاف تصمیمات شورای امنیت، با ادامه عملیات کارخانه نیمه صنعتی غنی سازی سوخت (PFEP) و کارخانه غنی سازی سوخت (FEP) و نصب آبشارهای جدید و عملیات نسل جدید سانتریفیوژها به منظور آزمایش، فعالیت های غنی سازی را تعلیق نکرده است.

^۱ بازدید آخر آژانس از کارخانه راکتور تحقیقاتی IR-۴۰ در تاریخ ۲۸ اوت ۲۰۰۸ بوده است.

- شبکه میله های سوخت وارداتی از فدراسیون روسیه برای بهره برداری در نیروگاه اتمی بوشهر، تحت مهر و موم آژانس می باشد. طبق برنامه، یک راستی آزمایشی موجودی فیزیکی در ماه دسامبر انجام خواهد شد.

۲. بیانیه جمهوری اسلامی ایران در شورای حکام^۱

قبل از هر چیز مایلیم از طرف مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران مراتب همدردی صمیمانه و تسلیت خود را به مردم و دولت هند به خاطر فاجعه انسانی در نتیجه اقدام تروریستی اعلام نمایم. همچنین همدردی خود را نسبت به مردم بیگناه و بی خانمان فلسطین به خاطر تراژدی انسانی در نتیجه اقدامات سبوعانه و بی سابقه در غزه اعلام دارم. همچنین مایلیم مراتب قدردانی صمیمانه مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران را به اعضای جنبش عدم تعهد به خاطر حمایت ارزشمند آنان ابراز داشته و همبستگی خود را با مواضع اعلام شده از سوی سفیر محترم کوبا به عنوان رئیس گروه جنبش عدم تعهد اعلام دارم.

یکبار دیگر پس از تقریباً شش سال از زمانی که مسئله هسته‌ای ایران وارد دستورکار شورا گردید. این مسئله مورد بحث قرار می‌گیرد. هیأت جمهوری اسلامی ایران قبلاً هشدار داده است که مسئله هسته‌ای ایران صرفاً بهانه‌ای برای برنامه پنهانی آمریکا و تعداد معدودی از کشورها از قبیل انگلستان و فرانسه می‌باشد. هدف این کشورها آن است که بدون تغییر در اساسنامه، وظائفی را که در اساسنامه برای آژانس تعیین شده تغییر دهند. این کشورها تمام منابع دیپلماتیک و مالی را بسیج نموده‌اند و سائر ابزارها از قبیل تهدیدات علیه سایر کشورهای عضو را به کار گرفتند تا آن‌ها را تابع اهداف نامشروع خود کنند.

اما این کشورها محاسبات غلط تاریخی بسیاری انجام داده‌اند، خصوصاً در موارد ذیل:

۱. آن‌ها در مورد عزم ملت بزرگ ایران در تأمین حقوق مشروع خود به خطا رفتند. هیأت جمهوری اسلامی ایران در موقعیت‌های متعددی در گذشته اعلام کرده است که ایران هرگز حق مسلم خود را برای تحقیق و کاربرد صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای مندرج در اساسنامه و معاهده عدم اشاعه (NPT) به هیچ بهائی رها نخواهد کرد و در عین حال، کاملاً به وظائف خود طبق این معاهده متعهد است.
۲. آن‌ها توانایی‌های علمی و فنی کارشناسان ایرانی را در غلبه بر موانع تکنولوژیک و به دست آوردن دانش فنی و برای این که تبدیل به صاحب فن آوری غنی سازی اورانیوم برای اهداف صلح‌آمیز بشوند، دست کم گرفتند.

^۱ این بیانیه توسط علی اصغر سلطانی، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی در وین قرائت شده است.

۳. آن‌ها این واقعیت را نادیده گرفتند که جامعه بین‌الملل به دلیل حمله یکجانبه توجیه‌ناپذیر به بهانه غلط سلاح‌های کشتار جمعی و استقرار دموکراسی که جان صدها هزار انسان بیگناه را در عراق گرفت، به آمریکا و متحدانش اعتماد ندارند.

۴. آن‌ها همبستگی کشورهای درحال توسعه خصوصاً کشورهای عضو عدم تعهد را در حمایت از اصول این جنبش از قبیل صلح، عدالت، عدم تبعیض و شکوفایی دست کم گرفتند.

۵. نکته آخر این که آن‌ها به خطا پیش بینی کردند به محض این که شورای امنیت سازمان ملل متحد به طور غیرقانونی در موضوع مداخله نماید و قطعنامه‌ای را حاوی تحریم‌هایی برخلاف منشور ملل متحد تصویب نماید، ایران به تلافی آن یا فعالیت‌های غنی‌سازی خود را معلق می‌کند و یا عجزلانه از معاهده عدم اشاعه (NPT) خارج شده و بازرسان آژانس را اخراج می‌کند. تمام گزارش‌های مدیرکل که نشان می‌دهند ایران نه فعالیت‌های غنی‌سازی خود را تعلیق نموده و نه همکاری کامل خود را با آژانس تعلیق می‌کند و این واقعیت که آژانس هیچ سندی دال بر انحراف فعالیت‌ها و مواد هسته‌ای برای اهداف نظامی نیافته است، اثبات می‌کند که آن‌ها بسیار ساده‌اندیش هستند و یک بار دیگر در محاسبات خود به اشتباه افتاده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران در همکاری کامل با آژانس به منظور اثبات این که تمامی ادعاها علیه کشور بی پایه بوده است و فعالیت‌ها و برنامه هسته‌ایش منحصراً برای اهداف صلح‌آمیز می‌باشد، از هیچ تلاشی دریغ نورزیده است. با توجه به این واقعیت که ایران برنامه کاری (INFCIRC/۷۱۱) را که در تاریخ ۲۷ اوت ۲۰۰۷ ایران و آژانس در مورد آن به توافق رسیدند به طور کامل اجراء نموده‌است، اجرای پادمان در جمهوری اسلامی ایران می‌بایستی بدون تأخیر بیشتر به حالت عادی در آید.

آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که به عنوان تنها سازمان بین‌المللی فنی وظیفه دارد به ارتقاء و افزایش تبادل فن‌آوری هسته‌ای در بین کشورهای عضو برای مقاصد صلح‌آمیز پردازد، متأسفانه سیاسی شده و چالش‌ها و بی‌اعتمادی میان کشورهای عضو و دبیرخانه ایجاد شده است. طی تحولات اخیر به ویژه تنش‌های سیاسی بین کشورهای عضو که توسط کشورهای فوق‌الذکر ایجاد شد، همکاری فنی نیز سیاسی شده است که نشانه دیگری از این است که آمریکا و تعدادی از هم‌پیمانانش به منظور خدشه دار ساختن فضای همکاری از کمیته کمک‌ها و همکاری فنی به صورت ابزاری استفاده می‌جویند و راه را برای به اجراء درآوردن دستورکار پنهان خود یعنی تغییر اساسی در دستورکار آژانس هموار می‌سازند.

مداخله غیرقابل توجیه شورای امنیت سازمان ملل متحد در فعالیتهای آژانس در هر دو زمینه پادمان و همکاری فنی که در تاریخ آژانس بی سابقه می باشد، این ادعا را به اثبات می رساند که یک دستورکار مخفی وجود دارد.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس برنامه بلندمدت توسعه انرژی خود و با پیش بینی رشد اقتصادی هشت درصد، نیاز به تولید بیست هزار مگاوات برق از طریق نیروگاه های اتمی طی بیست سال آینده دارد. در برنامه کوتاه مدت باید پنج هزار مگاوات انرژی هسته ای تولید شود. در اینجا از طرف دولت متبوع خود از همه کشورهای دارای فناوری هسته ای دعوت می کنم تا در مناقصه بین المللی ساخت نیروگاه های اتمی که تحت نظر پادمان جامع آژانس خواهد بود، مشارکت نمایند.

هیأت نمایندگی جمهوری اسلامی ایران هشدار می دهد که اقتدار، استقلال، اعتبار و انسجام آژانس در معرض خطر قرار دارد و مصرانه از همگی می خواهد که به این فرایند خطرناک و شرایط جاری قبل از آن که بسیار دیر شود، مَهر پایان بزنند.

۳. بیانیه جنبش عدم تعهد در شورای حکام

۱. گروه کشورهای عضو جنبش عدم تعهد در وین مایل است از مدیرکل برای گزارش ایشان درباره اجرای موافقت نامه پادمان معاهده عدم گسترش (NPT) در جمهوری اسلامی ایران به نحوی که در سند GOV/۲۰۰۸/۵۹ درج گردیده و همچنین از دبیرخانه برای خلاصه گزارش فنی که در این زمینه تدارک دیده شد، تشکر نماید.
۲. جنبش عدم تعهد مایل است موضع اصولی خود را درباره این موضوع مورد تأکید قرار دهد، همانگونه که در بیانیه مصوب نشست وزرای جنبش عدم تعهد که از ۲۷ تا ۳۰ ژوئیه ۲۰۰۸ در تهران برگزار گردید منعکس گردیده است.
۳. جنبش عدم تعهد خاطرنشان می سازد که مدیرکل در گزارش اخیر خود یکبار دیگر بیان کرده است که آژانس قادر به ادامه راستی آزمایی عدم انحراف مواد هسته ای اظهارشده در ایران بوده و ایران دسترسی به مواد هسته ای اظهارشده را برای آژانس فراهم نموده است و گزارش های حسابرسی مواد هسته ای لازم در ارتباط با مواد و فعالیت های هسته ای اظهارشده فراهم کرده است. جنبش عدم تعهد همچنین خاطرنشان می سازد که آژانس نشانه ای از فعالیت های بازآوری جاری در ایران نیافته است.
۴. جنبش عدم تعهد با یادآوری این که مدیرکل در گزارش خود به شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۸ (GOV/۲۰۰۸/۳۸) اظهار تأسف کرده از این که آژانس در موضعی نیست که اسناد مربوط به مطالعات ادعایی را به ایران تحویل نماید، نگرانی خود را از ایجاد چنین موانعی که از روند راستی آزمایی آژانس جلوگیری می نماید، بیان می کند.
۵. جنبش عدم تعهد خاطرنشان می سازد که مدیرکل در گزارش خود تصریح نموده است که آژانس استفاده عملی از مواد هسته ای را در ارتباط با مطالعات ادعایی کشف نکرده است.
۶. جنبش عدم تعهد موضع اصولی خود را مبنی بر این که دیپلماسی و گفتگو تنها روش نیل به یک راه حل مسالمت آمیز برای موضوع هسته ای ایران است، مورد تأکید قرار می دهد و همه کشورهای عضو را تشویق می نماید تا برای رسیدن به این نتیجه با نظر مثبت کمک نمایند.

۴. پاسخ جمهوری اسلامی ایران به برخی ادعاها در شورای حکام^۱

سخنرانی اصلی من پایان یافت، لکن از آنجا که برخی سخنرانی های آزار دهنده از سوی برخی از هیأت های شرکت کننده ایراد شد که واقعیت ها را تحریف می نمایند، ناگزیر به ارائه پاسخ هستم:

۱. این گزارش یکبار دیگر به وضوح نشان می دهد که تمامی فعالیت ها، مواد و تأسیسات هسته ای در جمهوری اسلامی ایران تحت نظارت و کنترل کامل آژانس بین المللی انرژی اتمی قرار دارند و آژانس قادر به راستی آزمایی عدم انحراف مواد و فعالیت های اظهار شده می باشد.

۲. جمهوری اسلامی ایران مکرراً اعلام کرده است هیچگونه فعالیت و مواد اظهار نشده هسته ای در ایران وجود نداشته و ندارد.

۳. رآکتور تحقیقاتی آب سنگین ۴۰ مگاواتی اراک جایگزین رآکتور تحقیقاتی ۵ مگاواتی تهران که عمر آن به زودی پایان می یابد، خواهد شد. این رآکتور، تولید رادیویزوتوپ ها برای کاربردهای پزشکی و کشاورزی و صنعتی را برعهده خواهد داشت. آژانس به خوبی آگاهی دارد که رآکتور تحقیقاتی در حال ساخت اراک، در مراحل ساختمان سازی خود قرار دارد. ضمن این که اجرای چنین پروژه هایی در مطابقت کامل با حقوق ایران براساس معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای و اساسنامه آژانس می باشد و کاملاً تحت موافقت نامه جامع پادمان صورت می پذیرد. شایان ذکر است که ما در موقعیت های مختلف به طور داوطلبانه ترتیبات بازدید بازرسان از رآکتور تحقیقاتی IR-۴۰ را فراهم ساختیم، زیرا متوجه هستیم که از لحاظ قانونی موظف به انجام چنین اقدامی نمی باشیم. در سخنرانی اتحادیه اروپا یک ادعای غیرفنی ابراز شد مبنی بر این که رآکتور اراک یک رآکتور مولد پلوتونیوم است. من در اینجا از کارشناسان آژانس درخواست می کنم تا به آن ها توضیح دهند که از نظر فنی تمامی رآکتورهای جهان، در انواع و اندازه های مختلف، آب سبک یا آب سنگین، در نتیجه «واکنش شکافت پذیری هسته ای» پلوتونیوم تولید می کنند.

۴. در اوت ۲۰۰۷ جمهوری اسلامی ایران ابتکاری را برای حل و فصل موضوعات باقیمانده به منظور رفع هرگونه ابهام در خصوص فعالیت های هسته ای صلح آمیز خود در گذشته و حال، یکبار و برای همیشه اتخاذ نمود. تأکید می شود که هدف اصلی تنظیم برنامه کاری با آژانس این بود که همه مسائل و موضوعات باقیمانده برای یکبار مشخص و مورد رسیدگی قرار

^۱ این بیانیه توسط علی اصغر سلطانی، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان های بین المللی در وین قرائت شده است.

گیرند تا وارد فرآیندی بی پایان نگردیم. در این خصوص، یک برنامه کاری همانگونه که در سند (INFCIRC/۷۱۱) منعکس گردیده است، بین آژانس و ایران مورد توافق قرار گرفت.

۵. مدیرکل در گزارش‌های نوامبر ۲۰۰۷ و فوریه ۲۰۰۸ خود به روشنی و آشکارا اعلام کرده است که تمامی شش موضوع باقیمانده حل فصل شده‌اند و جمهوری اسلامی ایران به تمامی سؤالات آژانس در خصوص این موضوعات باقیمانده طبق برنامه کاری پاسخ داده است.

۶. در برنامه کاری به بخشی تحت عنوان مطالعات ادعایی پرداخته شده است که به عنوان یک موضوع باقیمانده مورد شناسایی قرار نگرفت و به همین دلیل، شیوه رسیدگی به این بخش نیز با شیوه تعامل موضوعات باقیمانده متفاوت گردید.

۷. جمهوری اسلامی ایران تمامی اسناد و پاورپوینت‌های مطالعات ادعایی که توسط آمریکا ساخته شده و به آژانس ارائه گردیده بود را علیرغم آن که به ایران تحویل نگردید، مورد ارزیابی قرار داد و ارزیابی خود را به آژانس اطلاع داد. در این خصوص، از جمله موارد زیر را بیان داشت:

- تاکنون آژانس هیچ سند رسمی و غیرقابل خدشه از نظر حقوقی که حاوی مطالبی مستند و مرتبط با ایران در مورد مطالعات ادعایی باشد، ارائه نداده است.
- آمریکا به دلیل آن که هیچ سند واقعی و اصلی ندارد و صرفاً اسنادی را که خود جعل نموده است در اختیار دارد، لذا اصل اسناد را نتوانست در اختیار آژانس قرار دهد که بالطبع آژانس هم نتوانست اصل را به ایران ارائه دهد و حتی اجازه تحویل این فایل‌های مجعول را هم نداد. دلیل آن کاملاً واضح است، زیرا به محض تحویل اصل اسناد، جعلی بودن آنها اثبات می‌گردد. از اینرو، آژانس هیچ سند اصلی به ایران تحویل نداد و هیچ یک از اسناد نشان داده شده نیز واجد اصالت نبوده و نیستند.
- ایران به صراحت اظهار می‌دارد که هیچیک از مطالعات و فعالیت‌هایی که در "مطالعات ادعایی" آمده است، توسط ایران و یا در ایران انجام نشده است. بنابراین، اسناد و اسلایدهای تهیه شده توسط آمریکا (اسناد مطالعات ادعایی)، اتهامات بی اساسی و ساختگی است که به ایران نسبت داده‌اند.

همانگونه که قبلاً گفته ام، باتوجه به دلایل متعدد اسناد در مورد مطالعات ادعایی موسوم به لپ تاپ ساختگی هستند. احتمالاً تنها یک توضیح ساده کفایت می‌کند. هیچیک از اسنادی که آمریکا به آژانس ارائه داده و به ما نشان داده شده‌اند، دارای مهر طبقه بندی نیستند.

باتوجه به این واقعیت که ایران وظائف خود را به انجام رسانده است و اطلاعات را برای ارزیابی آژانس ارائه کرده است، همچنین این واقعیت که مدیرکل قبلاً در گزارش ماه ژوئن و سپتامبر خود مشخص ساخته است که آژانس در خصوص طراحی یا ساخت عملی قطعات مواد هسته ای یا یک سلاح هسته ای یا دیگر قطعات خاص کلیدی از قبیل چاشنی یا مرتبط با مطالعات فیزیک هسته ای توسط ایران هیچگونه اطلاعاتی در اختیار ندارد، بنابراین موضوع بایستی بسته شود.

این که چند قطعنامه تحریم توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد تصویب شده، اهمیتی ندارد. ایران از حقوق انکارناپذیر خود برای بهره گیری صلح آمیز از انرژی هسته ای به ویژه غنی سازی دست نمی شویید. مادامی که شورای امنیت سازمان ملل متحد در کار آژانس مداخله می نماید، وضعیت فعلی تغییری نخواهد یافت.

دولت متبوع من در موارد مختلف نگرانی جدی خود را نسبت به نشت اطلاعات محرمانه ای که آژانس ارائه می شود، ابراز داشته است. این مشکل، یک مانع بزرگ فراروی اجرای پادمان از سوی بسیاری از کشورها است.

سخنرانی های تکراری ملال آور و غیر متوازن آمریکا، EU^۳ و استرالیا با نادیده انگاشتن تمامی نکات مثبت گزارش های مدیرکل، تردیدهای جدی را درمورد انگیزه های سیاسی آنان ایجاد می نماید. به آنها توصیه می کنم که بیش از این زبان تهدید را علیه ملت متمدن بزرگ ایران به کار نگیرند. چنین سخنرانی هایی غیر سازنده، صرفاً موجب انزوای بیشتر آنها خواهد شد و نه انزوای ایران. آنها بایستی چشمان خود را بر واقعیتها بگشایند و خود را با این واقعیات همراه سازند.

اجازه بدهید بصورت خلاصه به موضوع «سند اورانیوم فلزی» پردازم. من آنچه را که در این زمینه با آژانس به توافق رسیده بودیم از سند برنامه عمل نقل می کنم:

«ایران بر اساس درخواست آژانس موافقت نمود با آژانس برای تسهیل مقایسه بخشهای مربوطه سند همکاری نماید، ایران در حال ارائه بازنگری پیشنهادی است که قبلاً طی جلسه نخست در ۱۲ جولای ۲۰۰۷ مطرح شده است. پس از برداشتن این گام از سوی ایران، آژانس متعهد می شد که موضوع را خاتمه دهد.» بنابر این مایه تأسف است که این موضوع برخلاف مفاد برنامه عمل مجدداً مطرح می شود.

مایه تأسف است که نماینده محترم فرانسه شرایط عملی مربوط به وضعیت مذاکرات را در سخنرانی خود منعکس نساخت. می بایستی خاطرنشان سازم ایران درحالی که منتظر توضیحات و پاسخ هایی به سؤالات مشروعش بود که نمایندگان محترم شش کشور قول داده بودند، به ناگاه شورای امنیت قطعنامه

دیگری را به تصویب می رساند. این دیدگاه ها و اقدامات توجیه ناپذیر و غیردوستانه، فضای همکاری لازم برای یک راه حل کاملاً مطلوب را خدشه دار می نماید. لازم است اعلام دارم که جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک کشور مسئولیت پذیر و صلح طلب، همواره به جای روی آوردن به تقابل و میدان جنگ، دیگران را برای آمدن به دور میز مذاکره بدون پیش شرط و بر مبنای تساوی دعوت کرده است. «سیاست چماق و هویچ» و «سیاست دوسویه» که به شکل «تحریم ها و مذاکرات همزمان» تعریف شده اند یک ذهنیت غیر متمدنانه، استعمارگرایانه و تحقیرآمیز است که قطعاً از سوی تمامی کشورها از جمله کشور متبوع من رد می شود.

۵. جمع‌بندی رئیس شورای حکام

شورای حکام ضمن قدردانی گزارش مدیرکل در خصوص اجرای موافقت‌نامه پادمان NPT و مفاد مربوطه در قطعنامه‌های شورای امنیت در جمهوری اسلامی ایران مندرج در سند شماره Gov/۲۰۰۸/۵۹ را مورد ملاحظه قرار داد. شورای حکام از مدیرکل و دبیرخانه به خاطر تلاش‌های مستمر حرفه‌ای، فنی و غیرجانبدارانه در ارتباط با راستی‌آزمایی برنامه هسته‌ای ایران تشکر می‌نماید. تعدادی از اعضای نگرانی جدی خود را از این امر که آژانس هنوز در موقعیتی قرار ندارد که درخصوص ماهیت برنامه هسته‌ای ایران نتیجه‌گیری مشخص داشته باشد، ابراز داشتند. تعدادی از اعضای ملاحظه نمودند که از هنگام آخرین گزارش مدیرکل در سپتامبر هیچ پیشرفتی در موضوع حاصل نشده است. آن‌ها اظهارات آژانس مبنی بر این که شماری از موضوعات باقیمانده که در گزارش مدیرکل شناسایی شده‌اند، وجود دارند و مایه نگرانی درباره ابعاد نظامی احتمالی برنامه هسته‌ای ایران هستند را مورد توجه قرار دادند. آن‌ها با نظر آژانس مبنی بر این که مطالعات ادعایی و مسائل مربوطه مایه نگرانی جدی هستند، شریک هستند.

تعدادی از اعضای دیدگاه آژانس را مبنی بر این که برای یک ارزیابی از ماهیت برنامه هسته‌ای گذشته و حال ایران، رفع ابهام از سوی ایران درباره مطالعات ادعایی اهمیت اساسی دارد را مورد تأکید قرار دادند. آن‌ها نتیجه‌گیری گزارش را مبنی بر این که در نتیجه عدم همکاری از سوی ایران در ارتباط با مطالعات ادعایی و دیگر مسائل کلیدی باقیمانده مربوطه آژانس قادر نشده است پیشرفت ماهوی در مورد این موضوعات داشته باشد، مورد ملاحظه قرار دادند.

آن‌ها همچنین بیانیه مدیرکل را مورد توجه قرار دادند مبنی بر این که ایران لازم است به عنوان شفاف‌سازی در مورد میزان صحت واقعی اطلاعات مندرج در اسناد مربوطه و این که از دید این کشور مواردی را که چنین اطلاعاتی ممکن است تغییر یافته باشند یا به مقاصد غیرهسته‌ای ارتباط دارند، رفع ابهام نماید. ایران همچنین لازم است که اطلاعات محتوایی را برای تأیید اظهاراتش به آژانس ارائه داده و امکان دسترسی به اسناد و افراد را در این خصوص فراهم آورد.

تعدادی از اعضای ملاحظه نموده‌اند که آژانس بیشتر اطلاعات مرتبط با موضوع مطالعات ادعایی را صرفاً به صورت نسخه‌های الکترونیک دریافت نموده است و مدیرکل از این امر که آژانس قادر نبوده است نسخه‌های ارائه شده از سوی کشورهای عضو را به شکل نسخه‌های نوشتاری با ایران به اشتراک گذارد، ابراز تأسف نمود. آن‌ها این امر را مایه نگرانی به شمار آورده که می‌تواند فرآیند راستی‌آزمایی را با مانع مواجه نماید. تعدادی از اعضای از اظهارات مدیرکل مبنی بر این که کشورهای

که اسناد مربوط به مطالعات ادعایی را به آژانس ارائه داده اند می بایستی به آژانس اجازه دهند که آن ها را با ایران به اشتراک گذارد، حمایت نمودند.

تعدادی از اعضاء ارزیابی آژانس را مبنی بر این که تمامی مواد هسته ای اظهارشده در ایران حسابرسی شده اند مورد توجه قرار دادند و در عین حال تصدیق نمودند که فعالیت آژانس برای نتیجه گیری در مورد عدم مواد و فعالیت های اظهارنشده فرایندی زمان بر و طولانی می باشد. آن ها خاطر نشان ساختند که آژانس هیچگونه نشانه ای از فعالیت های در حال پیشرفت بازفرآوری در ایران نیافته است. تعدادی از اعضاء بیانیه آژانس را مورد توجه قرار دادند که ضمن آن آمده بود آژانس برای این که قادر شود در مورد عدم فعالیت ها و مواد هسته ای اظهارنشده تضمین ارائه نماید، ایران باید پروتکل الحاقی را اجراء نماید، مسائل مرتبط با مطالعات ادعایی و مسائل مربوط به آن را حل نماید، اطلاعات بیشتری درباره شرايط دستیابی به سند اورانیوم فلزی ارائه دهد، درباره خرید و فعالیت های تحقیق و توسعه مؤسسات و شرکت های مرتبط با امور نظامی که می توانند مرتبط با امور هسته ای باشند رفع ابهام نماید و در مورد تولید قطعات و تجهیزات هسته ای توسط شرکت های متعلق به صنایع دفاعی رفع ابهام کند.

تعدادی از اعضاء تأکید نمودند که انجام این اقدامات و اقدامات شفافیت ساز مورد درخواست آژانس، عامل مهمی برای اعتمادسازی نسبت به ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای ایران است. تعدادی از اعضاء بیانیه آژانس را مبنی بر این که آژانس استفاده عملی از مواد هسته ای را در ارتباط با مطالعات ادعایی نیافته و غیر از سند اورانیوم فلزی اطلاعات دیگری درباره طراحی عملی یا ساخت قطعات مواد هسته ای یک سلاح اتمی نداشته است، مورد تأکید قرار دادند.

تعدادی از اعضاء اظهارنگرانی کردند از این که درباره تقاضای آژانس از ایران جهت تجدیدنظر در تعلیق اجرای کد اصلاحی ۳/۱ بخش کلیات ترتیبات فرعی پیشرفتی حاصل نشده است و تأکید کردند که ترتیبات فرعی نمی تواند به طور یکجانبه تعلیق یا اصلاح شود. آن ها از ایران خواستند که در تصمیم خود تجدیدنظر نماید. برخی اظهار تأسف کردند از این که ایران به مخالفت با اجرای راستی آزمایی اطلاعات طراحی (DIV) در رآکتور تحقیقات هسته ای ایران ادامه می دهد و آن ها ملاحظه کرده اند که (این امر) با تعهدات ایران طبق موافقت نامه پادمان مطابقت ندارد.

تعدادی از اعضاء نگرانی جدی خود را از این که ایران نسبت به درخواست های قبلی شورای حکام و تعهدات مقرر شده از سوی شورای امنیت در قطعنامه های ۱۶۹۶ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (۲۰۰۸) و ۱۸۳۵ (۲۰۰۸) پایبندی نداشته است و برعکس ایران ظرفیت ها و توانایی

های غنی سازی خود را افزایش داده و در خصوص پروژه های مرتبط با رآکتور آب سنگین کار کرده است، اعلام نمودند. آن ها مصرانه از ایران خواستند تا اقدامات مندرج در این قطعنامه ها به ویژه اقدامات مرتبط با تعلیق همه فعالیت های مربوط به غنی سازی را اجراء نماید.

اعضاء حق بنیادین و مسلم همه کشورهای عضو را به منظور توسعه انرژی هسته ای برای مقاصد صلح آمیز طبق تعهدات قانونی مربوطه خود مجدداً مورد تأیید قرار دادند. برخی اعضا تمایز میان اقدامات اعتمادساز داوطلبانه و تعهدات پادمانی الزام آور از نظر حقوقی را مورد تأکید قرار دادند. آن ها همچنین حمایت خود بر تشکیل منطقه عاری از سلاح های هسته ای را در منطقه خاورمیانه تصریح نمودند. آن ها اشعار نمودند که هرگونه حمله یا تهدید به حمله علیه تأسیسات هسته ای صلح آمیز خطر بزرگی را به همراه خواهد داشت و نقض فاحش حقوق بین الملل خواهد بود.

برخی اعضا تأکید نمودند که آژانس تنها مرجع ذی صلاح برای راستی آزمایی هسته ای در ارتباط با معاهده عدم گسترش سلاح های هسته ای (NPT) است و آژانس باید فعالیت خود را برای حل موضوع هسته ای ایران ادامه دهد. آن ها هرگونه فشار نابجا یا مداخله در فعالیت های آژانس خصوصاً در فعالیت های راستی آزمایی آن را که کارآیی و اعتبار آن را به خطر می اندازد، نمی پذیرند و اعتماد کامل خود را به کار غیرجانبدارانه و حرفه ای دبیرخانه آژانس و مدیرکل آن مورد تأکید قرار دادند.

نیاز مستمر برای مذاکرات و گفتگوهای جامع و ماهوی میان همه طرف هایی که کلیه موضوعات مربوطه را تحت پوشش دهد، همانگونه که شورای امنیت بر آن تأکید نموده است، به عنوان راه نیل به یک راه حل درازمدت برای موضوع هسته ای ایران مورد تأکید قرار گرفت. برخی اعضا تعهد خود را نسبت به یک رویکرد دو مسیره برای گفتگو و اعمال فشار از سوی شش کشور مجدداً اعلام کردند و عنوان نمودند که دلیلی برای توجیه امتناع ایران از ورود به مذاکرات با شش کشور نمی بینند.

برخی اعضا از ایران خواستند تا قبل از شروع عملیات نیروگاه بوشهر، به کنوانسیون های بین المللی مربوطه در زمینه ایمنی و امنیت هسته ای بپیوندند.

شورای حکام از مدیر کل خواست در زمینه تحولات، به نحو مقتضی به اطلاع رسانی خود به شورا ادامه دهد.

۶. نامه اعتراضی ایران به مدیرکل آژانس در خصوص نشت اطلاعات محرمانه

عالیجناب

مایلم توجه شما را به مقاله منتشره مورخه ۹ اکتبر ۲۰۰۸ در سایت نیویورک تایمز با عنوان "Russian Nuclear Aid To Iranian Suspected" که در صفحه ۲۶ نشریه نیویورک تایمز در تاریخ ۱۰ اکتبر ۲۰۰۸ چاپ شده است، جلب کنم. این مقاله توسط Elaine Sciolino نوشته شده است که یک نسخه از آن مقاله جهت اطلاع شما به پیوست می‌باشد.

این مقاله اطلاعات محرمانه‌ای درباره بعضی از اسناد جعلی که در اختیار آژانس می‌باشد را افشاء کرده است. برای ایران مشخص نیست که چگونه این اطلاعات از آژانس نشت کرده و در اختیار وی قرار گرفته است. این مقاله حاوی اطلاعاتی است که ممکن است ماهیت صلح آمیز فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران را مورد سؤال قرار دهد. این مقاله اظهاراتی را از آقای هاینونن، معاون مدیرکل، رئیس دپارتمان پادمان، دو نفر شرکت کننده در جلسه توجیهی که توسط آقای هاینونن در فوریه ۲۰۰۸ برای کشورهای عضو برگزار شده بود، یک مقام ارشد که با آژانس پیوند (Link) دارد و مقامات آمریکایی و اروپایی نقل کرده است.

هدف از این نامه، بیان ماهیت جعلی و کذب اسنادی که به آژانس ارائه شده است و در این مقاله گزارش شده است، نمی‌باشد. ایران قبلاً موضع خود مبنی بر کذب بودن و جعلی بودن اطلاعات که در این اسناد مندرج است را بیان کرده است. نیازی به ذکر نیست که آژانس تاکنون از تحویل اسناد برخلاف مدالیتی توافق شده میان ایران و آژانس (INFCIRC/۷۱۱) سرباز زده است. هدف از این نامه، بیان نگرانی جدی دولت من از شیوه‌ای است که در آژانس با اطلاعات محرمانه عمل می‌شود و به رسانه‌ها نشت می‌یابد.

یادآوری می‌کنم که ایران به طور کامل به تعهدات خود تحت موافقت نامه پادمان و اساسنامه آژانس پایبند است و در شش سال گذشته حتی فراتر از تعهدات اساسنامه‌ای خود گام برداشته است تا با همه درخواست‌های آژانس هرچند که بعضی از آن درخواست‌ها هیچ مبنایی در چارچوب حقوقی آژانس نداشته‌اند، موافقت کرده باشد. همکاری کامل ایران منجر به حل همه شش موضوع باقی مانده گردید. نشت اطلاعات محرمانه و دیگر اطلاعات حساس از آژانس، موجب بی‌اعتمادی کشورهای عضو به این نهاد حساس بین‌المللی خواهد شد. متأسفانه باید اذعان کنم کشور من در این مدت از این حیث لطمات و آسیب‌های زیادی دیده است.

این اولین مرتبه نیست که دولت من درباره نشت اطلاعات محرمانه توسط آژانس شکایت کرده و از شما عالیجناب خواستار توقف این روند شده است. دولت من در موقعیت‌های گوناگون، نگرانی جدی خویش را از نشت اطلاعات محرمانه توسط آژانس در تلویزیون، روزنامه‌ها و سایر رسانه‌ها که نقض عمده (gross violation) مقررات مربوطه در اساسنامه و موافقت نامه پادمان و مقررات مربوط به کارمندان و استانداردها در مورد کارمندان بین‌المللی است می‌باشد را بیان داشته است. چنین اقداماتی در نشت و افشای اطلاعات، محرمانه موجب خسارات مادی و معنوی به دولت ایران می‌شود. از اینرو، از شما عالیجناب می‌خواهم که نسبت به اعلام کذب بودن انتساب مطالب مندرج در این مقاله به ایران اقدام کنید و اقدام قوی، مؤثر و محکم در جلوگیری از تکرار چنین نشت‌هایی به عمل آورید و ما را از این اقدامات مطلع سازید.

عالیجناب احترامات فائقه مرا پذیرا باشید.

علی اصغر سلطانیه

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی - وین

۷. نامه ایران به مدیرکل آژانس در خصوص گزارش اجرای پادمان در سال ۲۰۰۷^۱

جناب آقای محمد البرادعی

مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی

بنابه دستورالعمل دولت، مایلم توجه شما را به اشتباه فاحش زیر که در سند گزارش اجرای پادمان در سال ۲۰۰۷ (SIR ۲۰۰۷) و همچنین بیانیه پادمان در سال ۲۰۰۷ به آن پرداخته شده، جلب نموده و درخواست نمایم که این اشتباه در تمام اسناد و سوابق شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس اصلاح گردد.

۱. به یاد خواهید آورد که متعاقب مذاکرات بین جنابعالی و دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی ایران در سال ۲۰۰۷، جمهوری اسلامی ایران در ژوئیه ۲۰۰۷ ابتکار و پیشنهاد مهمی را برای حل و فصل تمام موضوعات باقی مانده و رفع هرگونه ابهام در ارتباط با ماهیت فعالیت های صلح آمیز خود در گذشته ارائه نمود. باید تأکید گردد که هدف عمده برنامه کاری مطرح شده که در ۲۱ اوت ۲۰۰۷ به توافق ایران و آژانس رسید، حل و فصل گام به گام تمام موضوعات باقی مانده یکبار برای همیشه و همچنین جلوگیری از تطویل بی پایان روند مربوطه بود.
۲. بر پایه برنامه کاری مزبور، آژانس فهرستی مرکب از شش موضوع باقی مانده را به شرحی که در بخش دو سند مزبور آمده است به جمهوری اسلامی ایران ارائه نمود. این شش موضوع عبارت بودند از: آزمایش های پلوتونیوم، ساترفیوژهای پی.یک و پی.دو، منشأ آلودگی در یکی از تجهیزات یک دانشگاه فنی در تهران، سند اورانیوم فلزی، پلونیوم ۲۱۰، معدن گچین.
۳. درک و برداشت ایران و آژانس هرگز این نبود که موضوع موسوم به مطالعات ادعایی که به طور اجمالی در بخش ۳ سند مزبور به آن اشاره شده است، جزء موارد باقی مانده به شمار آید. در غیر اینصورت، طرف ها می بایستی این موضوع را در بخش دو همان سند مورد بررسی قرار می دادند. به علاوه، چنانچه مطالعات ادعایی یک موضوع باقی مانده بود، ایران و آژانس می بایستی با طرح آن و توافق بر سر یک مدالیتی کامل به آن می پرداختند، درست همانند کاری که در مورد شش موضوع باقی مانده انجام شد. در نتیجه، ایران و آژانس توافق نمودند که به مبحث مطالعات ادعایی اشاره کوتاهی در بخش سوم سند نموده و نسبت به رویکرد دیگری به شرح زیر برای پرداختن به آن به توافق رسیدند: "ایران مجدداً تکرار نمود که

^۱ INFCIRC/۷۳۹, ۹ October ۲۰۰۸.

مطالعات ادعایی زیر را اتهاماتی بی اساس می داند که بر مبنای سیاسی طرح می شوند. به هر حال، آژانس دسترسی به اسناد در اختیار خود در خصوص این موارد را برای ایران فراهم خواهد آورد: پروژه نمک سبز، آزمایش مواد منفجره با قدرت بالا، طراحی سرچنگی موشک. به عنوان یک علامت حسن نیت و همکاری با آژانس، ایران با دریافت اسناد مربوطه آن ها را بررسی خواهد نمود و ارزیابی خود را به اطلاع آژانس خواهد رساند."

۴. مطابق تفاهم مذکور، از آژانس خواسته شد تمام اسناد را به ایران تسلیم نماید و از ایران تنها در آن صورت انتظار می رفت که نتایج ارزیابی خود را به اطلاع آژانس برساند. هیچ ملاقات، مصاحبه با افراد و .. برای بررسی این مبحث پیش بینی نگردید. با این وجود و بر پایه اعتماد و در راستای همکاری، ایران با اعلام توافق خود مبنی بر برگزار نشست هایی در این رابطه با آژانس، گامی فراتر از تفاهم حاصله برداشت و اسناد تکمیلی لازم را به همراه ارزیابی خود در اختیار آژانس قرار داد. اما آژانس با عدم پذیرش تسلیم تمام اسناد مربوط به مطالعات ادعایی به ایران، به تعهد خود به موجب بخش سه مدالیتی عمل نکرد.

۵. به رغم تفاهم حاصله در مدالیتی، آژانس سند دیگری را برای سال ۲۰۰۷ منتشر ساخت و در بند ۳۸ آن با ذکر عبارت ۷ موضوع باقی مانده و در تناقض با عنوان ۶ موضوع باقی مانده مورد توافق در بخش دو برنامه کاری عمل نمود و همچنین در گزارش های جنابعالی یک اشتباه واقعاً جدی تکرار شد.

۶. ایران طی نامه ۱۶ ژوئیه ۲۰۰۸ از آژانس خواست اشتباه مزبور را از طریق دست کم انتشار عنوان دقیق برنامه کاری اصلاح نماید.

۷. متأسفانه، آژانس سند مربوطه را تصحیح نکرد و در عوض همان اشتباه محرز قبلی را در بیانیه پادمان سال ۲۰۰۷ و همچنین در بیانیه جنابعالی تکرار نمود.

۸. این دیدگاه متقن دولت جمهوری اسلامی ایران که چنانچه این اشتباه فاحش به نحوی که در تمام سازمان های بین المللی بهترین شیوه عمل است تصحیح نشود، آژانس برنامه کاری مورخ ۲۱ اوت ۲۰۰۷ را به طور کامل نقض کرده است. در اینصورت، تأثیرات حقوقی مترتب از این اقدام از جمله تمام بیانیه ها و تصمیمات شورای حکام که بر پایه این اشتباه بنا شده است، فاقد اعتبار حقوقی خواهد بود.

از جنابعالی درخواست می نماید این سند را در اسناد رسمی شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس
و ذیل مفاد دستورکار مربوطه ثبت نمائید.
احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی اصغر سلطانیه

نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان های بین المللی در وین